

Yöneticiye Bağlı Kalmaya Ruhsat Verilmesi ve “Şayet Onun Yerinde Siz Olsaydınız Ne Yapacaktınız?” Gerekçesiyle Münkerlerin ve Aşağılanmanın Kabul Edilmesi!

İslami değişim için çalışanlar arasında, Beşar Esad'ın devrilmesinden sonra Suriye'deki yeni rejimin yöneticileri hakkında tartışmalar devam ediyor. Bir grup, onları bir zamanlar savundukları İslami hedeflerden vazgeçip, bu hedefleri gerçekleştirmek için çalışanlara karşı çıkan Amerika ve müttefiklerinin izinden giden ajanlar olarak görüyor. Diğer grup ise bu rejimi ve yöneticilerini savunuyor, politikalarını zayıflık ve güç dengesi gerekçesiyle haklı çıkarıyor, tutumlarını akıllıca olarak nitelendiriyor ve ilk grubu, İslam'a düşman olan uluslararası durum ve küresel sistemi ve Suriye'nin bugün bir devletin kalıntısı olduğunu ve bir devlet olmadığını göz ardı ederek, hilafet kurmayı ve İslam'ı uygulamayı hayal eden idealistler olmakla suçluyor.

Beşar rejiminin devrilmesi Müslümanlar için büyük ve benzersiz bir sevinç kaynağı olmuştu; çünkü bu rejim, dünyadaki en baskıcı ve en zalim rejimlerden biriydi. Birçok kişi, daha önce cihadi geçmiş ve Selefi İslami yaklaşımıyla meşhur olan Ahmed Şara'nın liderliğindeki yeni rejimin, Suriye'de İslam'ı uygulayacağını ve Lübnan, Gazze gibi çevresindeki Müslümanların davalarını benimseyeceğini bekliyordu. Özellikle Şara'nın açıklamaları, İslami ılımlılık veya orta yol olarak adlandırdığı şeyi ve bu yaklaşımı benimseyenleri kınamasıyla biliniyordu ve bu yaklaşımı, bölgeyi hakim olan Batı'yı yatıştırmak için İslam'dan sapma olarak görüyordu.

Ancak daha sonraki olaylar, kendisinin içinde bulunduğu veya liderlik ettiği tüm gruplarda bilinenlere aykırı olan bir politika izlediğini ortaya koymuştur. Onun tutumlarında ve yeni rejiminin politikasında sürprizler yaşanmaya devam etti ve bunlarla birlikte, siyasi tutumlarında İslam'ın herhangi bir etkisinin görünmemesine ek olarak, birbirini takip eden zelil ve aşağılayıcı tutumlar nedeniyle destekçileri ve muhalifleri arasında sorular ve tartışmalar artmaya başladı. Bu ise Suriye'yi işgal eden, daha fazla topraklarını ele geçiren, buralarda askeri kontrol noktaları kuran, başkent Şam'ı bombalayan ve istediği gibi öldüren Yahudi güçlerinin devam eden saldırılarına ilişkin kışkırtıcı sessizlik gibi sayılamayacak tutumlarda ortaya çıkmıştır... Ayrıca isyan eden, saldıran ve öldüren mezhepler veya etnik gruplara karşı alınan zayıf tutumlar devam ederken Ahmed Şara bu tutumları bir hikmet olarak tasvir etmiştir. İslam'ı uygulamaya yönelik herhangi bir eğilimin görünmemesi de cabası. Ayrıca -şu anda- Trump ve elçilerinin yanı sıra Suudi Arabistan ve Türkiye yöneticileri gibi diğerlerinden aldığı olağanüstü memnuniyet de vardır...

Bu ve benzeri gerçeklikler, gözlemciler ile İslam Devleti kurmak ve Müslümanları düşman olan kâfirlerin hegemonyasından kurtarmak isteyenler arasında anlaşmazlığa neden oldu. Onlardan bazıları bu sistemden dolayı büyük hayal kırıklığına uğrayıp onu aldatma ve sapma ile suçlarken, bazıları da iç ve dış durumları ve güç dengelerini gerekçe göstererek mazeretler uydurmaya çalışmaktadır. Her iki grubun çoğunluğu arzularında samimi olup

gerçeklik ve şeriata yönelik görüşler ve anlayışlarda ihtilaf etmiş olsalar da, sorunun hakikatinin ve hatalı durumun anlaşılması için her iki grubun argümanlarını da incelemek gerekmektedir.

Birinci grup argümanlarında; yeni rejim, Amerika ile birlikte yürümekte ve onun ajanlarının, küresel sisteme ve yasalarına boyun eğme konusundaki olağan yaklaşımını benimsemesinin yanı sıra kamu özgürlükleri ve insan haklarıyla ilgili Birleşmiş Milletler yasalarına uygun olarak kamusal yaşamda artan ahlaksızlığın tezahürlerini sergilemekte ve Yahudi varlığıyla normalleşmeye hazırlanmaktadır; bu inkar edilemez bir gerçeklik olup rejimi ve başkanını savunan ikinci grup tarafından da kabul edilmektedir.

İkinci grubun argümanlarına gelince; bugün Suriye zayıf, dahası bir devletin kalıntıları olup Yahudi varlığına karşı koyamamakta, tüm toprakları üzerinde nüfuzunu dayatamamakta, çevresine otoritesini yayamamakta ve uluslararası düzene karşı isyan edememektedir; aynı şekilde bu da doğru olup bunu inkar etmek kibir olur. Bu grup, Suriye'deki koşullar altında Hilafeti kurmanın veya İslam'ı devletin iç ve dış politikalarında uygulamanın gerçekliğe aykırı olduğunu ve bunun gerçekleşmesinin mümkün olmadığını eklemektedir. Bu anlayış veya sözde herhangi bir sorun yoktur; ancak sorun, daha doğrusu kafayı karıştıran şey, bu anlayışın küfrün uygulanmasını meşrulaştırmak için kullanılması, bu konuda şerî bir ruhsatın olduğu vehmine kapılmak ve zayıflık ve büyük kötülüklerden korkmak gerekçeleriyle küfür yasalarının uygulanmasının meşrulaştırılmasıdır; bu da Suriye'deki yeni rejimin, Hilafete ve İslam'ın tatbik edilmesi çağrısına karşı koymasına yol açmaktadır.

Bu ihtilafa doğru bir şekilde yaklaşabilmek için, her şeyden önce gerçekleri olduğu gibi ortaya koymak gerekir. Bu gerçeklerden biri de, Suriye'deki yeni rejimin yaptıklarının kesinlikle şerî olmadığıdır; zira rejim, küfür kanunlarını uygulamakta ve küfür politikalarını takip etmekte olup buna izin veren herhangi bir şerî ruhsat bulunmamaktadır. Öte yandan, bugün Suriye'de kelimenin tam anlamıyla bir İslam Devleti kurulmamıştır. Burada bu rejimi savunan grup, İslam'ı ve bu konudaki hükümlerini anlamadığından dolayı büyük bir hata yapmaktadır. Yani orada bir İslam Devleti kurma imkanı yoksa, o halde bu, bir küfür devleti kurmak için bir mazeret veya gerekçe olabilir mi? Eğer yönetici veya yönetimi ele geçirmek isteyen kişi İslam'ı uygulamaya muktedir değilse, o halde bu, küfrün uygulanmasına yönelik ruhsatın sebebi olabilir mi?

Bu sistemi savunan grup, bu konuda herhangi bir delil sunmamış ve sunamaz da. Çünkü Kuran'da, İslam ile hükmetmenin vacip olduğu ve İslam dışında hükmetmenin haram olduğu konusunda çok sayıda ve kesin nasslar vardır ve bu konuda hiçbir istisna veya özel durum söz konusu değildir. Bu grubun sunduğu tek şey, tiran ve facir yöneticilerin değişmesine yönelik duyulan özlem ve destektir. Bunlar, İslami nefsiyeti ifade eden arzular ama şerî hüküm için bir delil olmadığı gibi şerî bir ruhsat da değildir. Küfür rejiminin devrilmesi ve ondan intikam almak için duyulan bu özlem ve destek, İslami duygular ve İslami bir tutum olup bu da onu ortadan kaldıranları desteklemeyi ve onları savunmayı gerektirir. Bu nedenle bu rejimin, yanlış uygulamalarının ruhsat olduğu şeklindeki tutumlarını savunanlar, zaruretler gibi, bunun da öncesinde baskıcı koşullar ve güç dengeleri gibi yanlış olsa bile eğilim ve arzularının dürtüsüyle bu

tutumlara sımsıkı sarılmaktadırlar; dolayısıyla onlar, bu koşulların değişeceğini ve yeni rejimin, tutumlarının doğruluğunu kanıtlamak için onurlu tutumlarıyla kendilerine yardımcı olacağını ümit ettikleri gibi bu rejimin, Yahudi varlığıyla normalleşme yönündeki eğilimi ve İbrahim Anlaşmalarının imzalanması gibi kendilerini umut ettikleri şeylerden hızla uzaklaştırdığını da düşünmektedirler.

Burada şu soru ortaya çıkıyor: Mevcut gerçeklikte Suriye'de Hilafetin kurulması veya İslam'ın tam olarak uygulanması mümkün değilse ve aynı zamanda küfre boyun eğmek veya Allah'ın indirdiklerinden başkasıyla yönetmek caiz değilse ve bu konuda hiçbir ruhsat da yoksa, o zaman ne yapılmalıdır?

Burada, muhlis bir şekilde çalışanların çoğunun gözden kaçırdığı bir husus yatmaktadır; işte bu husus, zaruretler, güç yetirme, genişlik ve tavizler hakkında konuşma dürtüsünün ve nassların zaten karar verdiği durumlarda, daha büyük mefsedetleri küçük mefsedetle def etmek kaidesi veya ehveni şerreyn (iki şerden en hafif olanı) kaidesini delil getirmek gibi özel nassların bulunduğu durumlarda genel kaideler hakkındaki hatalı istidlalin sebebidir.

Bu vakıa hakkında şerî hüküm; bir Müslümanın, küfür sistemleriyle olan yönetimden veya küfür kanunlarından kaçınmaya güç yetiremiyorsa, yönetime boyun eğmemesi veya yönetime teslim olmamasıdır. Eğer şöyle denilse: Bu meseleyi facir ya da kafir olan falanca kişiye mi bırakalım? Cevap şudur; facir, kâfir veya İslam'a kin besleyen başka biri münkeri işlemesin diye bir münkeri işlemek caiz değildir. Eğer bu diğer kişi bir günah işlemek isterse, kendi günahının yükünü kendisi taşıyacaktır. Vacip olan, küfrü yönetime ulaştırmak için değil, İslam'ı yönetime ulaştırmak için çalışmak ve mücadele etmektir ama bu, İslam'ı ve onun uygulanmasını seven bir çalışanın eliyle olmalıdır!

Bu konu hakkında birçok delil var ama burada ben, bu delillerden biriyle yetineceğim; Mekke'deki kâfirler Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e bir yıl boyunca Allah'a ibadet edeceklerini, O'nun da bir yıl onların ilahlarına ibadet etmesini, yani Mekke'nin benzer bir süre boyunca küfür yönetimine tabi olup boyun eğmesi karşılığında o süre boyunca İslam ile hükmedilmesini teklif ettiklerinde, Sallallahu Aleyhi ve Sellem bu teklifi kesin olarak reddetmiş ve bu konuda dünyanın tüm kâfirlerine yönelik bir hitap nazil olmuş ve burada bu reddi üç kez tekrarlanmış olup bu da devletin yönetimi hakkında tüm insanlara yönelik küresel bir bildiri olmuştur. **قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ * لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ * وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا قُلُوكُمْ وَلِي دِينٍ** **De ki: Ey kâfirler! Ben sizin taptıklarınıza tapmam. Siz de benim ibadet ettiğime ibadet edecek değilsiniz. Ben de sizin taptıklarınıza tapacak değilim. Siz de benim ibadet ettiğime, ibadet edecek değilsiniz. Sizin dininiz size, benim dinim banadır.”** [Kafirun 1-6]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Dr. Mahmud Abdulhâdî